

θρόνου σχεδόν 40 πόδ. ύψηλός. Καὶ ἔφερεν ἐπὶ μὲν τῆς δεξιᾶς χειρὸς Νίκην ἐπίσης ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος, ἐπὶ δὲ τῆς ἀριστερᾶς σκῆπτρον ἐκ διαβόρων πολυτιμῶν μετάλλων. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ σκῆπτρου ἦτο ὁ ἀετός. Ὁ θρόνος, ἐφ' οὐδὲ οὐδὲ Ζεὺς ἐκάθιτο, ἐστηρίζετο ἐπὶ τεσσάρων ποδῶν καὶ ἐπὶ τεσσάρων κιόνων, ισών πρὸς τούς πόδας. Ἡτο δὲ κατεσκευασμένος ἐκ χρυσοῦ, ἐλέφαντος, ἐβένου καὶ ἄλλων πιλυτίμων λίθων καὶ ἐκοσμεῖτο διὰ ζωγραφιῶν καὶ ἀναγλύφων. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτάτου μέρους τοῦ θρόνου ὑπῆρχον ἔνθεν μὲν αἱ τρεῖς Χάριτες, ἔνθεν δὲ αἱ τρεῖς Ὡραὶ. Οἱ πόδες τοῦ Διός ἐστηρίζοντο ἐπὶ ὑποποδίου ἢ θρονίου, ἔχοντος λέοντας χρυσοῦς καὶ τὸν Θυσέα πρὸς τὰς Ἀμαζόνας ἀγωνιζόμενον. Ἐπὶ δὲ τοῦ βάθρου, τοῦ ἀνέχοντος τὸν θρόνον, ήσαν θεῶν ἀγάλματα.

Οἱ θεῶμενος τὸν Ὀλύμπιον Δία κατελαμβάνετο ὑπὸ θαιμασμοῦ, διότι ὁ τεχνίτης κατώρθωσε νὰ εἰκονίσῃ τὴν θεότητα ἐν δλῷ τῷ μεγέθει τῆς σοφίας καὶ ἀγαθότητος αὐτῆς. Τὴν παράστασιν τῆς θεότητος ἡρύσατο ὁ Φειδίας ἐκ τῶν κάτωθι τῆς εἰκόνος Ὀμηρικῶν στίχων.

Πότε καὶ πῶς ἐξήφαντίσθη ὁ Ὀλύμπιος Ζεύς, δὲν εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ Ρωμαῖοι ἐπειράθησαν νὰ μετακομίσωσιν αὐτὸς ἐξ Ὀλυμπίας εἰς Ρώμην, εἶνε βέβαιον. Πιθανώτερον εἶναι ὅτι τὸ ἀγαλμα συγκατεστράφη μετά τοῦ ναοῦ ἐμπροσθεντος ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ.

Ο Λέων

Οἱ λέωνες ἔχουν δύναμιν, ὥστε δι' ἐνὸς μόνου πλήγματος συντρίβει τό κρανίον βουβάλου, οὐδένα δὲ βλέπει ἀξιόφορον ἐχθρὸν μεταξὺ τῶν ἄλλων τῆς γῆς θηρίων. Μίαν τῶν ἡμερῶν, διηγεῖται εἰς κυνηγός, ἀγρονόμος τις εἶχε παρατηρήσει ὅτι τῷ ἔλλειπεν εἰς τῶν ἵππων του. Ἀναζητήσας αὐτὸν πανταχοῦ, ἐθυμπέρανεν ἐκ τινῶν ἴχνων ὅτι τὸ κτῆνος ἐθανατώθη ὑπὸ λέοντος· καὶ λοιπὸν ἀπεφάσισε μετά τινων ἄλλων νὰ πορευθῇ εἰς εὑρεδίν τοῦ θηρίου. Οἱ Ὀτεντότοι τοὺς δόποιους προσέλαβον οἱ κυνηγοὶ ὡς ὀδηγούς τοὺς διφέροντος εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς μιλίου ἀπὸ τοῦ τόπου ἔνθα εἶχε θανατωθῆ ἕππος. Οἱ λέωνες εἶχε μεταφέρει ἔως ἐκεῖ τὸ θήραμά του ἵνα φάγῃ αὐτὸς ἡρύχως. Ἰδών τοὺς κυνηγοὺς προσερχομένους, ὁ λέων ἡγέρθη, καὶ μετά τινα δισταγμὸν ἐκρύψη ἐντὸς θάμνων τινῶν ὀλίγον ἀπεχόντων, εἰς τὸ βάθος μιᾶς φάραγγος. Τὸν ἄνοιλονθησαν λοιπὸν μακρόθεν καὶ λαβόντες θέσιν τινὰ ὑψηλοτέραν, ἡρυχίαν νὰ πυροβολῶσι πρὸς τοὺς θάμνους. Ἀλλ' ὁ λέων δὲν ἔδιε σημεῖον ὑπάρχειας ὑπὸ τοὺς τυφεκισμούς. Παρθόμησαν τότε τοὺς κυνηγετικοὺς κύνας νὰ τὸν ἀνακαλύψωσι, καὶ τότε ἔβαλε τρομερὸν ὀρυγμόν. Ἀνυπομονήσας εἰς τῶν κυνηγῶν, ἐπειδὴ ἔβλεπε τὸν λέοντα ἐπιμόνως κρυπτόμενον καὶ μὴ παρατοῦντα τὴν θέσιν ἐκείνην, ἀφῆκε τοὺς συντρόφους του εἰς τὸν λόφον, καὶ κατέβη εἰς τὸ βάθος τῆς φάραγγος· ἐκεῖ δὲ ἤρχισε νὰ λιθοβολῇ πρὸς τοὺς θάμνους, ἢ τολμηρία ἡρέθισε τὴν

ὅργην τοῦ λέοντος καὶ ἐξορμήσας συνέλαβε καὶ ἔριψε τὸν κυνηγὸν κατὰ γῆς. Θὰ τὸν κατεσπάραττεν, ὅτι δὲν τοῦ περιέσπα τὴν προσοχὴν εἰς τῶν κυνηγῶν, διστις ὅρμησε τότε ὑλακτῶν κατὰ τοῦ θηρίου ὡς λυσσώδης· τόδον δὲ εἶχε πλαστίσει πρὸς τὸν λέοντα, ὥστε ἐγέρας οὕτος ἔνα τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν τὸν ἄφηκε νεκρὸν εἰς τὸν τόπον. "Ελαβεν δύμας ὡς κυνηγός ἐκ τοῦ ἀντιπερισπασμοῦ τούτου καιρὸν νὰ σωθῇ.

ΙΔΕΑΙ ΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ἐάν θέσωμεν ἀφ' ἐνὸς μέρους δλους τούς γέλωτας, ἀφ' ἐτέρου δὲ δλα τὰ δάκρυα ἡμῶν, θὰ ἀποτελέσωμεν οὔτω κλίμα εἰς τὸ ὄποιον αἱ βροχεραὶ ἡμέραι θὰ είνε πολὺ περισσότεραι τῶν αἰθρῶν.

L'abbé Joseph Roux.

Ο συνήθης τῶν τολμηρῶν κλῆρος εἶναι νὰ μὴ δύνανται νὰ ἐλπίζωσιν εἰς τὴν δικαιούσην τῶν συγχρόνων των.

Julis Ferry.

Ἐφ' δοσον δι πολιτισμὸς προσκωρεῖ, η ποιητικῆς παρακμάζει. Macaulay.

ΝΕΩΤΕΡΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡγοράσθη παρὰ τὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου οἰκύπεδον ἀξίας 125,000 δραχ. ὅπως χρησιμεύσῃ πρὸς ἀνέγερτιν Ἐθνικοῦ Θεάτρου.

— Η ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενη «Ἐφημερὶς τῶν Κυρωνίων» ἔγγειλε· ὅτι προσεχῶς θέλει καταρτισθῆ καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις κυριῶν ὑπὸ τὴν ἐπίδειξιν τοῦ γνωτοῦ καλλιτέχνου κ. λ. Φιλαδέλφεως, εἰς ὃν καὶ ὄφειλεται η πρωτοσουλία.

— Η Πρωτανεία τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐκτελοῦσσα τὴν διαθήκην τοῦ ἀειμνήστου Λασσάνη προκηρύσσει τὸν δεύτερον δραματικὸν ἄγῶνα. Ἐν τούτῳ θέλει βραβευθῆ μία κωμῳδία καὶ μία τραγῳδία. Οἱ μὲν ποιητὴς τοῦ πρώτου εἴδους κατὰ τὴν βιολησην τοῦ ἀγωνοθέτου πρέπει νὰ λάθῃ τὴν διπόθεσιν αὐτοῦ ἐκ τοῦ σίκιακου καὶ κοινωνικοῦ βίου, τῶν θῶν καὶ ἔθμων τῆς ζωῆς γενέας τῆς Ἐλλαδός, ὁ δὲ ποιητὴς τῆς τραγῳδίας ἐκ τῆς γιλιετοῦς ἐποχῆς τοῦ Βυζαντίου κράτους καὶ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν τεσσάρων αἰώνων τῆς Τουρκικῆς δουλείας. Ἐκτέρω τῶν νικησάντων ἀπονεμηθήσεται χιλιοδραχμον γέρας.

— Ο ἐν Ἀθήναις πρέσβεις τῆς Ρουμανίας κ. Ὀλανέσκος ἐπεράτωσε τὴν εἰς Ρουμανικὴν μετάφρασιν πασῶν τῶν ὀδῶν τοῦ Βιργιλίου, ἃς θέλει δημοσιεύειν ἐν κομψοτάτῳ τόμῳ ὑπὸ τὸ θεούδων μονον «Ἀσκάνιος» καθ' ἣ γράψει ἐφημερίς τις τοῦ Βουκουρεστίου.

— Τὸν προσεχὴν Μάϊον θέλει κατατεθῆ ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ νέου μεγάρου τοῦ ἐν Ιασίῳ Πανεπιστημίου.

— Τὸ ἀγγλικὸν περιοδικὸν Κοσμοπολίτης δημοσιεύει νέον διήγημα τοῦ κάμητος Γολστότι ἐπιγραφόμενον: Νικόλαος Πούλκιν.

— Κατηρτίσθη ἐν Καΐρῳ καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις, ἐν ᾧ πλεῖστοι διαπρεπεῖς ζωγράφοι ἔλαβον μέρος ἐκθέσαντες ἔργα αὐτῶν. Τὴν πρωτότατην θέσιν κατέχει ὁ ήμετερος ἀριστος καλλιτέχνης κ. Ράλλας, οὗ τὰ ἔργα ἐθαυμάσθησαν καὶ θαυμάζονται. Ο Χεδίνης αὐτοπροσώπως παρέστη εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς

καλλιτεχνικῆς ταύτης ἐκθέσεως, ήτις ἐλκύει πλῆθος κόσμου.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Βιέννη ἐν ἡλικίᾳ 75 ἑτῶν ὁ πρύτανις τῶν Σλάβων φιλολόγων, Φραγκίσκος Μίχλοστις. Ο Μίχλοστις συνέταξε πολύτιμον καὶ πολύτυμον γραμματικὴν τῶν σλαβικῶν ιδιωμάτων, πλέον ἡ ἀπαίδεια την. "Ετερον τεράστιον ἔργον τοῦ Μίχλοστις εἶναι τὸ ἔξατομον λεξικὸν τῆς παλαιᾶς σλαβικῆς γλώσσης, μετὰ τῶν ἀντιστοιχίων ἡλητικῶν καὶ λατινικῶν λέξεων. Εἰς τοῦς "Ελληνας εἶναι ίδιως γνωστός διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν Acta et Diplomata graeca medii aevi, ἣν ἐπεχείρησε τῇ συμπράξει τοῦ Ἰωσήφ Μυλλέρου καὶ ήτις περιλαμβάνει πατριαρχικά καὶ ὅλα ἐκκλησιαστικά θεοπίσματα, πολλαχῶς ἐρμηνεύοντα τὴν ἴστοριαν τῆς ὁρθοδόξου ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸν μέσον αἰώνα. Ο Μίχλοστις, διστις καὶ ὅλα πολλὰ ἔργα συνέγραψε, ἡπιστατο ἀριστα τὴν καθ' ἡμᾶς ἐλληνικήν. Εχρημάτισεν ἀπὸ τοῦ 1848 μέχρι του 1885 καθηγητής τῶν σλαβικῶν γλωσσῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βιέννης, ἀπὸ δὲ τοῦ 1862 ἡτο μέλος ισόδιον τῆς "Ανω Βουλῆς.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ο ιατρὸς κ. Κ. Π. Λάμπρος, ἐπιμελητής τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου ἐκδίδει εἰς τόμον ἔξ 23 τυπογραφικῶν φύλλων μετὰ 40 εἰκόνων καὶ στατιστικῶν πινάκων ἀδεῖα τοῦ καθηγητοῦ κ. Θ. Ἀρεταίου, ἔκθεσιν τῶν ἐν τῇ Χειρουργικῇ Κλινικῇ πεπραγμένων ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1889 μέχρι της 1ης Αύγουστου 1890.

Η περὶ οὐδὲ λόγος "Ἐκθεσις διαιρεῖται εἰς δύο μέρη τὸ γενικὸν καὶ τὸ εἰδικόν, διπερ ὑποδιαιρεῖται εἰς ἐσωτερικούς νοσηλευθέντας 591 ἀρρώστους καὶ εἰς τὸ πραγματεύμενον τούς 1120 ἐσωτερικούς.

Τιμὴ αὐτοῦ δραχ. 6, συνδρομιταὶ ἐγγράφονται παρὰ τῷ συγγραφεῖ καὶ τῷ ἐκδότῃ 'Α. Παπαγεωργίῳ.

Traité de Langue Française cours supérieur à l'usage des écoles grecques par E. Brissaud professeur de Son Altesse Le prince Royal de Grèce. Troisième édition revue et augmentée. Athènes imprimerie de la cour Royale N G. Ingleiss 1890.

Arndts. Ρωμαϊκὸν Δίκαιον, ὑπὸ I. Θ. Κυριακοῦ, διηγήσου· τόμος B'. Ἐνοχικὸν Δίκαιον. Ἐκδόθη τὸ 15 τεῦχος ἐκ 4 τυπογραφικῶν φύλλων. Ἐκ τῆς Βασιλικῆς τυπογραφίας N. Γ. Τγγλέση.

Ιστορία καὶ Εἰσηγήσεις τοῦ Ιωμαίκου Δικαίου τόμος δεύτερος, ἐκδοσίας δευτέρα δια Ν. Δημαρά διηγήσου καὶ θρηγητοῦ. Εκδότης Κάρολος Μπέκι βιβλιοπώλης. Εν Ἀθήναις ἐκ τῆς Βασιλικῆς Τυπογραφίας N. Γ. Τγγλέση. Τιμᾶται δραχ. 10.

Alla chiara e pie memoria dell'illustre Bolognese Luigi Ignazio Marzocchi come un Tenue cibuto di Affezione. Spiri ridione de Biasi consacrava.

Ο Τουρκομάχος "Ελληνηρ τοῦ 1821, ποίημα λυρικὸν Χρήστου N. Βαρλέντου. Εν Τριπόλει ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ «Σύνταγμα» E. N. Κλεισιόνη 1890.

Λουδοβίκος Ιγγλατερίας Μαρτζώκης. Βιογραφία, ὑπὸ τοῦ διαπερικριμένου μεσαιωνοδίφου κ. Συπριδίωνος Δέ Βιάζη μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Ιταλικῆς ὑπὸ Λ. X. Ζωῆ. Εν Ζεκύνθῳ 1891.

ΕΓΓΡΑΦΕΔΑ

Μά πως εἶναι κόκκινο ἀδειφὲ τὸ μάγουλο σου στήμερα;

— Ε φίλε μου εἶναι ἐργόχειρο τῆς γυναικάς μου.